

На основу одредаба члана 5. и члана 15. Закона о Агенцији за борбу против корупције ("Службени гласник РС", бр. 97/08, 53/10, 66/11-УС, 108/13 - др. закон и 112/13 - аутентично тумачење; у даљем тексту: Закон о Агенцији) у поступку покренутом на основу пријава поднетих против Николе Селаковића из Београда, [REDACTED], ради одлучивања о постојању повреде Закона о Агенцији, директор Агенције за борбу против корупције дана 01.10.2014. године доноси

РЕШЕЊЕ

I УТВРЂУЈЕ СЕ да је Никола Селаковић, министар правде, поступио супротно одредбама члана 27. и члана 32. став 1. Закона о Агенцији за борбу против корупције на тај начин што је, као члан по положају Државног већа тужилаца, на 19. редовној седници сталног састава Државног већа тужилаца, одржаној дана 26.06.2013. године, учествовао у одлучивању о предлогу кандидата Радомира Илића за избор на јавну функцију заменика јавног тужиоца у Првом основном јавном тужилаштву у Београду, а који је у то време био посебни саветник министра правде и државне управе, због чега се са министром сматра повезаним лицем у смислу члана 2. Закона о Агенцији за борбу против корупције, и што је, као члан по положају Високог савета судства, на 11. редовној седници сталног састава Високог савета судства, одржаној дана 21.05.2013. године, учествовао у одлучивању о предлогу кандидата Мирјане Михајловић за избор на јавну функцију судије, а која је у то време била саветник министра правде и државне управе, због чега се са министром сматра повезаним лицем у смислу члана 2. Закона о Агенцији за борбу против корупције, чиме је погодовао наведеним лицима и довео у сумњу поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције, а да о сумњи у постојање сукоба интереса који је имао у конкретним ситуацијама није писмено обавестио Агенцију за борбу против корупције,

па му се, на основу члана 51. став 1. Закона о Агенцији за борбу против корупције, изриче

МЕРА ЈАВНОГ ОБЈАВЉИВАЊА ПРЕПОРУКЕ ЗА РАЗРЕШЕЊЕ СА ЈАВНЕ ФУНКЦИЈЕ МИНИСТРА ПРАВДЕ

- II Изрека и сажето образложење овог решења објавиће се у "Службеном гласнику Републике Србије" и у другом средству јавног информисања.
- III Трошкове објављивања овог решења сноси Никола Селаковић о чему ће Агенција донети посебну одлуку.

Образложење

На основу пријава поднетих против Николе Селаковића, министра правде (раније министар правде и државне управе, у даљем тексту: министар), дана 12.06.2014. године, покренут је поступак ради одлучивања о постојању повреде одредаба члана 27. и члана 32. став 1. Закона о Агенцији, с обзиром на то да је утврђено да је именовани, као члан по положају Државног већа тужилаца и члан по положају Високог савета судства, учествовао у гласању за избор Радомира Илића, који је у то време био његов посебни саветник, за заменика јавног тужиоца у Првом основном јавном тужилаштву, као и да је учествовао у гласању за избор Мирјане Михајловић, која је у то време била његов саветник, за судију Прекршајног суда у Београду, а који се са министром сматрају повезаним лицима у смислу члана 2. Закона о Агенцији, а да о сумњи у постојање сукоба интереса који је имао у конкретним ситуацијама није писмено обавестио Агенцију за борбу против корупције (у даљем тексту: Агенција).

Изјашњавајући се на обавештење о покретању поступка, Никола Селаковић је поставио питање зашто је покренут поступак, а да претходно није од њега тражено изјашњење. Навео је, поред осталог, да се Радомир Илић и Мирјана Михајловић не могу сматрати интересно повезаним лицима, нити је он стекао било какву корист ни погодност, нити је таква корист ни погодност учињена за Радомира Илића и Мирјану Михајловић, нити постоји било какав сукоб интереса, нити он има било какав приватни интерес који би утицао или угрожавао јавни интерес. Навео је да Радомира Илића и Мирјану Михајловић познаје са студија права у Београду, да о њиховом професионалном знању има високо мишљење, да је у добрим колегијалним и људским односима са њима и да их је због тога бирао - предлагао за своје сараднике. Даље је навео да је Законом о Правосудној академији предвиђено да полазници Правосудне академије који су положили правосудни испит имају приоритет при избору на правосудну функцију и да су сви из прве генерације полазника Правосудне академије конкурисали за тужилачке и судијске функције и према том закону сви су и изабрани. Такође је поставио питање да ли је логично да Радомир Илић и Мирјана Михајловић буду саветници у Министарству правде или да сходно члану 40. Закона о Правосудној академији буду изабрани на правосудну функцију, а затим је сам дао одговор да је "логично да желе да буду изабрани на правосудну функцију". Поновио је да он ту нема никакав лични интерес, нити га, по његовом мишљењу, имају они, већ "вероватно да напредују као људи". Такође је навео да они нису међусобно интересно повезани, па је поставио питање постојања његовог личног интереса у смислу члана 2. Закона о Агенцији, уједно на то питање дајући одговор "да није можда погрешно младе људе са квалификацијама бирати на одговарајућа места". Затим је навео да је чланом 21. Закона о судијама прописано да судија може бити упућен ради обављања стручних послова у Високи савет судства, министарство надлежно за правосуђе, институцију надлежну за обуку у правосуђу или међународну организацију у области правосуђа и да, у складу са чланом 64. Закона о јавном тужилаштву заменик јавног тужиоца може бити упућен ради обављања стручних послова у Државно веће тужилаца, министарство надлежно за правосуђе, институцију надлежну за обуку у правосуђу или међународну организацију у области правосуђа. Закључио је да је "природна била њихова тежња за напретком", и да су вероватно зато и завршили Правосудну академију и тиме стекли законом одређени приоритет, као и да је природна његова тежња да сходно законској могућности и уз њихову сагласност у извесном периоду наставе њихов рад у Министарству правде, напомињући да то "није и неће бити изузетак" и да је реч о "преузетој европској пракси". Навео је пример судије који гласа

на колегијуму дајући мишљење о свом стручном сараднику за избор судије и поставио питање да ли тиме крши одредбе закона уколико о томе не обавести Агенцију. Затим је потврдио да је на Високом савету судства и Државном већу тужилаца гласао за наведене кандидате у најбољем уверењу и са сигурношћу да је реч о веома стручним и квалитетним људима и навео да сматра да је у интересу Министарства правде да наставе рад у Министарству, сходно Закону о судијама и Закону о јавном тужилаштву. Поновио је да ту нема ни приватног интереса, ни сукоба интереса, а ни његове сумње да постоји сукоб интереса, као и да не постоје повезана лица, нити интересно повезана лица.

Увидом у допис Министарства правде и државне управе бр. 07-00-435/13-42 од 22.08.2013. године утврђено је да је Правосудна академија упутила Радомира Илића и Мирјану Михајловић у Министарство правде и државне управе у оквиру практичног дела обуке који се састоји од рада у државном органу, да је министар именовао Радомира Илића за посебног саветника министра, решењем бр. 021-01-84/2012-39 од 01.09.2012. године, који је обављао ту дужност до 05.08.2013. године, када је решењем министра разрешен са исте и да је Мирјана Михајловић у оквиру практичне обуке у Министарству правде и државне управе обављала послове саветника без именована.

Увидом у решење Министарства правде и државне управе бр. 021-01-84/2012-39 од 01.09.2012. године утврђено је да је министар именовао Радомира Илића за свог посебног саветника почев од 01.09.2012. године.

Увидом у уговор о правима и обавезама и накнади за рад посебног саветника министра бр. 120-01-123/2012-39 од 01.09.2012. године утврђено је да ће посебни саветник припремати предлоге, сачињавати мишљења и вршити друге послове по налогу министра из области правосуђа, у вези са чим му је одређена накнада за рад у износу од 80.000,00 динара.

Увидом у решење Министарства правде и државне управе бр. 119-05-185/2013-39 од 13.08.2013. године утврђено је да је министар разрешио Радомира Илића са дужности свог посебног саветника почев од 05.08.2013. године.

Увидом у извод из записника са 19. редовне седнице сталног састава Државног већа тужилаца бр. А 337/13, одржане дана 26.06.2013. године, утврђено је да је Никола Селаковић гласао о предлогу кандидата за избор на јавну функцију заменика јавног тужиоца у Првом основном јавном тужилаштву у Београду, међу којима се налазио и Радомир Илић, а што је и именовани потврдио у свом изјашњењу.

Увидом у извод из записника са 11. редовне седнице сталног састава Високог савета судства бр. 06-00-22/2013-01, одржане дана 21.05.2013. године, утврђено је да је Никола Селаковић гласао о предлогу кандидата за избор на јавну функцију судије, међу којима се налазила и Мирјана Михајловић, што је и именовани потврдио у свом изјашњењу.

Увидом у одлуку Народне скупштине бр. 53 од 25.07.2013. године утврђено је да је Радомир Илић изабран на јавну функцију заменика јавног тужиоца у Првом основном јавном тужилаштву у Београду.

Увидом у одлуку Народне скупштине бр. 54 од 25.07.2013. године утврђено је да је Мирјана Михајловић изабрана за судију Прекршајног суда у Београду.

Увидом у одлуку Државног већа тужилаца А бр. 612/13 од 24.12.2013. године утврђено је да Радомир Илић наставља вршење функције заменика јавног тужиоца у Другом основном јавном тужилаштву у Београду.

Увидом у допис Министарства правде и државне управе бр. 150-00-4/2013-39/1 од 21.08.2013. године утврђено је да је министар предложио Државном већу тужилаца да се донесе решење о упућивању Радомира Илића, заменика јавног тужиоца у Министарство правде и државне управе у циљу обављања стручних послова.

Увидом у решење Државног већа тужилаца бр. А 415/13 од 03.09.2013. године утврђено је да је Радомир Илић, заменик јавног тужиоца у Првом основном јавном тужилаштву у Београду упућен у Министарство правде и државне управе у трајању најдуже 3 године почев од 03.09.2013. године.

Увидом у допис Министарства правде и државне управе бр. 150-00-7/2013-39/1 од 29.08.2013. године утврђено је да је министар предложио Високом савету судства да се донесе решење о упућивању Мирјане Михајловић, судије Прекршајног суда у Београду, у Министарство правде и државне управе у циљу обављања стручних послова.

Увидом у решење Високог савета судства бр. 112-01-118/2013-01 од 03.09.2013. године утврђено је да је Мирјана Михајловић, судија Прекршајног суда у Београду, упућена у Министарство правде и државне управе ради обављања стручних послова.

Увидом у допис Државног већа тужилаца А бр. 863/14 од 02.09.2014. године утврђено је да је Радомир Илић једини одмах након избора за заменика јавног тужиоца упућен на рад у други орган, односно Министарство правде и државне управе.

Увидом у допис Високог савета судства бр. 021-05-00172/2014-01 од 28.08.2014. године утврђено је да је Високи савет судства само у два случаја донео одлуку да се одмах након избора судије упуте у други државни орган у смислу одредбе члана 21. Закона о судијама, и то Мирјана Михајловић, судија Прекршајног суда у Београду, и Маријана Шаренац, судија Прекршајног суда у Београду, обе у Министарство правде и државне управе.

Увидом у решење Владе 119-3887/2014 од 22.05.2014. године утврђено је да је Радомир Илић постављен за државног секретара у Министарству правде.

У смислу члана 2. Закона о Агенцији повезано лице је, поред осталих, свако друго физичко лице које се према другим основама и околностима може оправдано сматрати интересно повезаним са функционером; приватни интерес је било каква корист или погодност за функционера или повезано лице; сукоб интереса представља ситуацију у којој функционер има приватни интерес који утиче, може да утиче или изгледа као да утиче на поступање функционера у вршењу јавне функције односно службене дужности, на начин који угрожава јавни интерес.

Одредбама члана 27. Закона о Агенцији прописано је да је функционер дужан да јавну функцију врши тако да јавни интерес не подреди приватном, да ствара и одржава поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције, да избегава стварање односа зависности према лицу које би могло да утиче на његову непристрасност у вршењу јавне функције, а у случају да не може да избегне такав однос или такав однос већ постоји, да учини све што је потребно ради заштите јавног интереса и да не сме да користи јавну функцију за стицање било какве користи или погодности за себе или повезано лице.

Према одредби члана 32. став 1. Закона о Агенцији функционер је дужан да, приликом ступања на дужност и током вршења јавне функције, у року од 8 дана, писмено обавести непосредно претпостављеног и Агенцију о сумњи у постојање сукоба интереса или о сукобу интереса који он или са њим повезано лице има.

Почетна обука у смислу члана 25. Закона о Правосудној академији ("Службени гласник РС", бр. 104/09 и 32/14-УС) подразумева организовано стицање практичних и теоријских знања и вештина, разумевање улоге и основних принципа поступања судије и заменика јавног тужиоца у циљу самосталног, стручног и ефикасног вршења функције у прекршајном и основном суду и заменика јавног тужиоца у основном јавном тужилаштву. Одредбама члана 35. став 1, 3. и 4. истог закона прописано је да програм почетне обуке обухвата примену материјалних и процесних закона, судску и тужилачку праксу, стандарде судијске и тужилачке етике, међународне правне стандарде, унутрашњу организацију рада

судова и тужилаштва, научне и стручне радове у области домаћег и међународног права, као и вештине судског и тужилачког посла; да почетна обука траје две године, почиње 1. октобра и састоји се од теоријског и практичног дела у области уставног, грађанског, кривичног и прекршајног права, као и опште и професионалне културе, као и да се практични део почетне обуке обавља у суду, јавном тужилаштву, као и у другим државним органима, адвокатским канцеларијама и другим организацијама. Одредбом члана 40. став 1. истог закона прописано је да корисник почетне обуке заснива радни однос на одређено време у Академији у трајању од 30 месеци, почев од 1. октобра у години у којој је примљен као корисник почетне обуке, а ставом 8. истог члана прописано је да је Високи савет судства, односно Државно веће тужилаца дужно да приликом предлагања кандидата за избор судије прекршајног или основног суда, односно заменика основног јавног тужиоца, предложи кандидата који је завршио почетну обуку у Академији, а према успеху оствареном на почетној обуци, која одредба, на основу одлуке Уставног суда бр. IУз. 497/11 ("Службени гласник РС", бр. 32/14) није у сагласности са Уставом и иста је престала да важи даном објављивања у "Службеном гласнику РС" 20.03.2014. године.

Одредбама члана 29. Закона о државној управи ("Службени гласник РС", бр. 79/05, 101/07, 95/10 и 99/14) прописано је да министар може именовати највише три посебна саветника, да посебни саветник министра по налогу министра припрема предлоге, сачињава мишљења и врши друге послове за министра и да се права и обавезе посебног саветника министра уређују уговором, према општим правилима грађанског права, а накнада за рад према мерилима која одреди Влада.

Одредбом члана 9. Пословника о раду Државног већа тужилаца ("Службени гласник РС", бр. 55/09) предвиђено је да су при одлучивању у стварима из своје надлежности чланови Већа дужни да поступају на начин да се избегне пристрасност или дискриминација по било ком основу или да својим поступцима створе утисак да су пристрасни.

Одредбом члана 14. став 1. Пословника о раду Високог савета судства ("Службени гласник РС", бр. 29/13) предвиђено је, поред осталог, да председник Савета или члан Савета не може да учествује у разматрању питања и одлучивања о истом које се тиче и других околности које изазивају сумњу у непристрасност председника Савета или члана Савета, док је ставом 2. истог члана предвиђено да су председник Савета и члан Савета дужни да одмах по сазнању о постојању разлога за изузеће, у писаној форми или усмено на седници Савета поднесу захтев за своје изузеће.

У конкретном случају, доскорашњи посебни саветник, сада државни секретар у Министарству правде, Радомир Илић, и Мирјана Михајловић, саветник министра сматрају се повезаним лицима са министром Николом Селаковићем у смислу одредбе члана 2. Закона о Агенцији.

У поступку је као неспорно утврђено следеће:

-да је именовани, у својству министра, именовано Радомира Илића као корисника почетне обуке Правосудне академије за свог посебног саветника, као и да је Мирјана Михајловић, као корисник почетне обуке Правосудне академије обављала послове саветника министра у Министарству правде и државне управе,

-да је именовани гласао за предлог кандидата Радомира Илића за избор заменика јавног тужиоца у Првом основном јавном тужилаштву у Београду, као и за предлог кандидата Мирјане Михајловић за избор на јавну функцију судије,

-да је именовани одмах по избору Радомира Илића за заменика јавног тужиоца и Мирјане Михајловић за судију Прекршајног суда у Београду поднео захтев за њихово упућивање на рад у Министарство правде и државне управе,

-да именовани о сумњи у постојање сукоба интереса који је имао у конкретним ситуацијама није писмено обавестио Агенцију.

Применом напред наведених одредаба на утврђено чињенично стање, оцењено је да је именовани погодовао Радомиру Илићу, на тај начин што га је прво као корисника почетне обуке Правосудне академије, који је упућен од стране Правосудне академије у Министарство правде и државне управе на практичну обуку и који је у оквиру те обуке требало да стиче знања и вештине, именовано за свог посебног саветника, да би затим, као члан Државног већа тужилаца по положају учествовао у одлучивању о предлогу наведеног кандидата за избор на јавну функцију заменика јавног тужиоца, а затим одмах по избору упутио Државном већу тужилаца захтев за његово упућивање у Министарство правде и државне управе у циљу обављања стручних послова, где је Радомир Илић наставио да обавља дужност посебног саветника све до постављења за државног секретара Министарства. У конкретној ситуацији посебни саветник министра се сматра повезаним лицем са министром у смислу члана 2. Закона о Агенцији, па је именовани учествовањем у гласању за предлог о избору свог посебног саветника за заменика јавног тужиоца довео себе у ситуацију сукоба интереса, чиме је угрозио поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције, што је супротно одредбама члана 27. Закона о Агенцији. Именовани је као функционер био дужан да избегне сукоб интереса, а кад је већ гласао за свог посебног саветника, био је дужан да о томе писмено обавести Агенцију, што није учинио, на који начин је повредио и одредбу члана 32. став 1. Закона о Агенцији.

Мирјана Михајловић је као корисник почетне обуке Правосудне академије упућена од стране Правосудне академије у Министарство правде и државне управе на практичну обуку и обављала је послове саветника, без именовања. Именовани је као члан Високог савета судства по положају учествовао у одлучивању о предлогу кандидата Мирјане Михајловић за избор на јавну функцију судије Прекршајног суда у Београду, а затим одмах по избору поднео захтев за њено упућивање у Министарство правде и државне управе у циљу обављања стручних послова. У конкретној ситуацији саветник министра се сматра повезаним лицем са министром у смислу члана 2. Закона о Агенцији, па је именовани учествовањем у гласању за предлог о избору свог саветника за судију, довео себе у ситуацију сукоба интереса, чиме је угрозио поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције, што је супротно одредбама члана 27. Закона о Агенцији. Именовани је као функционер био дужан да избегне сукоб интереса, а кад је већ гласао за свог саветника, био је дужан да о томе писмено обавести Агенцију, што није учинио, па је повредио и одредбу члана 32. став 1. Закона о Агенцији.

Приликом одлучивања о повреди Закона о Агенцији цењени су наводи из изјашњења функционера.

Наводи именованог у вези са питањем зашто му није дата могућност да се пре покретања поступка изјасни су неосновани. Наиме, именованом је обавештењем о покретању поступка од 12.06.2014. године дата могућност да се изјасни, па је тако у свему поступљено у складу са одредбом члана 50. став 5. Закона о Агенцији, којом је прописано да се функционеру мора дати могућност да се изјасни у поступку пред Агенцијом, као и у складу са одредбом члана 9. став 1. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", бр. 33/97, 31/01 и "Службени гласник РС", бр. 30/10), који се сходно примењује у поступку пред Агенцијом у смислу члана 3. став 4. Закона о Агенцији, којом је прописано да се странци пре доношења решења мора омогућити да се изјасни о чињеницама и околностима које су од значаја за доношење решења.

Неосновани су и наводи именованог да у конкретном случају нема сукоба интереса, интересно повезаних лица, стицања погодности за повезана лица и угрожавања јавног интереса. Наиме, именовани није спорио да су му Радомир Илић и Мирјана Михајловић, поред тога што о њиховом професионалном знању има високо мишљење, пријатељи са студија права и да је са њима у добрим "колегијалним и људским односима" због чега их је и изабрао за своје сараднике и касније учествовао у гласању за њихов избор на јавнотужилачку, односно судијску дужност. Такође, позиција посебног саветника министра, односно саветника без именовања, коју су имали Радомир Илић и Мирјана Михајловић, као корисници почетне обуке Правосудне академије, била је више него што је то прописано одредбама Закона о Правосудној академији, с обзиром на то да се у оквиру почетне обуке упућују на рад у државни орган ради стицања знања и вештина, а не да саветују министра. Све наведене околности су морале да изазову сумњу у непристрасност министра када је као члан Државног већа тужилаца, односно Високог савета судства учествовао у гласању о предлогу кандидата за избор на правосудне функције, због чега је према напред наведеним прописима морао поднети захтев за своје изузеће, а што неспорно није учинио, као и да је био дужан да о томе обавести Агенцију, што такође није учинио. Именовани је повезаним лицима погодовао и на тај начин што је одмах по њиховом избору на наведене правосудне функције упутио захтев за њихово упућивање на рад у Министарство правде и државне управе, а да практично нису ни почели да их врше, због чега се поставља питање оправданости њиховог избора, посебно јер се ради о првом избору на јавнотужилачку, односно судијску функцију, што није уобичајена пракса. Из наведеног несумњиво произлази да су наведена лица таквим поступком именованог стекла погодност коришћењем могућности прописаних одредбама члана 64. Закона о јавном тужилаштву ("Службени гласник РС", бр. 116/08, 104/09, 101/10, 78/11, 101/11, 38/12-УС, 121/12, 101/13 и 108/13-др. закон) и члана 21. Закона о судијама ("Службени гласник РС", бр. 116/08, 58/09-УС, 101/10, 8/12-УС, 121/12, 124/12-УС, 101/13 и 108/13-др. закон). На овај начин именовани је угрозио поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције министра и приватни интерес себи повезаних лица надредио јавном, и то на начин којим је повређен јавни интерес.

Нису основани ни наводи именованог у вези са примером кад судија даје мишљење о свом стручном сараднику, имајући у виду да је та ситуација различита од ситуације када би судија у Високом савету судства гласао за предлог за избор за судију кандидата који је његов стручни сарадник. У тој ситуацији судија би морао бити изузет, како то напред наведени прописи и предвиђају.

Наводи именованог да су Радомир Илић и Мирјана Михајловић на основу одредаба члана 40. став 8. Закона о Правосудној академији као полазници Правосудне академије стекли приоритет при избору на правосудну функцију су без значаја за одлучивање, имајући у виду чињеницу да је Уставни суд донео одлуку којом је утврђено да наведена одредба није у складу са Уставом.

Приликом одлучивања о врсти мере коју треба изрећи функционеру, посебно је узета у обзир чињеница да су у конкретним ситуацијама наступиле последице које се не могу отклонити, те је стога одлучено као у ставу I диспозитива овог решења применом одредбе члана 51. став 1. Закона о Агенцији и члана 192. став 1. Закона о општем управном поступку, у вези са чланом 3. став 4. Закона о Агенцији.

Одлуке као у ставовима II и III диспозитива овог решења донете су применом одредаба члана 54. Закона о Агенцији.

УПУТСТВО О ПРАВНОМ СРЕДСТВУ:

Против овог решења може се изјавити жалба Одбору Агенције, у року од 15 дана од дана пријема овог решења. Жалба се предаје Агенцији непосредно или поштом.

 ДИРЕКТОР
Tatjana Babic
Татјана Бабић

Доставити:

- функционеру
- Народној скупштини
- архиви

02 OCT 2014

